

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 118.

Vydána dne 11. listopadu 1922.

Obsah: (316.—318.) 316. Nařízení k provedení zákona ze dne 13. července 1922, č. 231 Sb. z. a n., o propočítání služební doby příslušníkům československého četnictva. — 317. Vyhláška, kterou se stanoví den, jímž se končí válečný stav podle § 12 nařízení ministerstva financí ze dne 23. dubna 1917, č. 179 ř. z., o výjimečných ustanoveních práva poplatkového z důvodu zvláštních poměrů způsobených válkou. — 318. Nařízení, kterým doplňuje se nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., jímž vydávají se předpisy k § 75 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. (zákona náhradového), ve znění novely ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém.

316.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 29. září 1922

k provedení zákona ze dne 13. července 1922, č. 231 Sb. z. a n., o propočítání služební doby příslušníkům československého četnictva.

Na základě §§ 1 a 2 zákona ze dne 13. července 1922, č. 231 Sb. z. a n., o propočítání služební doby příslušníkům československého četnictva, a k provedení jeho nařizuje se toto:

Článek I.

I.

§ 1.

Propočtení celkové služební doby příslušníkům četnictva, na něž se vztahují ustanovení zákona ze dne 19. března 1920, č. 186 Sb. z. a n., jakož i započtení služeb dosud nezapočtených pro postup do vyšších požitků provede se dle těchto ustanovení:

II.

Vojenská a četnická služba.

§ 2.

1. Důstojníkům, kteří nevyšli z řad gázistů mimo hodnostní třídy, poddůstojníkům z povolání nebo z mužstva, t. j. důstojníkům vyšlým z vojenské školy a z řad jednoročních dobrovolníků, propočítají se léta ztrávená ve vojenské a četnické službě — čítajíce v to i event. službu presenčení, pokud nebyla z trestu prodloužena — jakož i doba započtená nebo podle článku I., §§ 7 až 9, tohoto nařízení započitatelná podle čekatelské doby a lhůt časového postupu stanovených v §§ 6 a 7,

bod 1a), zákona ze dne 19. března 1920, č. 186 Sb. z. a n.

Započtení a propočtení služební doby důstojníkům bývalým legionářům bude upraveno zvláštním ustanovením.

2. Ostatním důstojníkům, t. j. důstojníkům vyšlým z gázistů mimo hodnostní třídy, poddůstojníkům z povolání nebo ze stavu mužstva, započítá se pro poměr důstojnický doba ztrávená ve službě vojenské — čítajíce v to i službu presenčení, pokud nebyla z trestu prodloužena — a doba ztrávená ve službě četnické v poměru gázistů mimo hodnostní třídy, poddůstojníkům z povolání nebo ze stavu mužstva, včetně jiné doby jim v tomto služebním poměru započtené nebo podle článku I., §§ 7 až 9, tohoto nařízení započitatelné, tím způsobem, že se po odečtení 2 let počítá za každý rok zbývající doby 5 měsíců; doba převyšující 14 let započítává se plně. Byla-li však zkouška, předepsaná pro příslušnou kategorii důstojnictva, vykonána před dovršením 14. služebního roku, počítá se služební vojenská a četnická doba od výkonu zkoušky celá pro poměr důstojnický.

Doba takto započtená, jakož i další doba započtená nebo započitatelná v poměru důstojnickém, propočítá se podle lhůt časového postupu stanovených v § 6 zákona ze dne 19. března 1920, č. 186 Sb. z. a n.

§ 3.

Důstojníkům té hodnostní třídy, jejíž požitků nelze již dosáhnouti časovým postupem (na př. v I. skupině V. třídy a ve II. skupině VI. třídy), jest pro postup do vyšších stupňů služného započísti:

a) služební dobu (skutečně ztrávenou i ideální) započítatelnou v posledním stupni předcházející hodnostní třídy (dosažitelné časový postupem), avšak jen v nejvyšší výměře tří let;

b) dobu ztrávenou ve svrchu uvedené vyšší hodnostní třídě ode dne jmenování.

§ 4.

Při přestupu do jiné skupiny jest službu v jednotlivých skupinách propočítati odděleně podle lhůt platných pro příslušnou skupinu.

Přeřadení provede se do té hodnostní třídy a do toho stupně platového nové skupiny, jež vyplývají z propočtení v bývalé skupině, přičemž však se doba vybyvající z tohoto propočtení v určité hodnostní třídě započte do časového postupu v téže hodnostní třídě vyšší skupiny v poměru postupových lhůt téže třídy obou skupin, po případě nejbližší oběma skupinám společné třídy.

Doba ztrávená v nižší skupině, po kterou důstojník, máje vzdělání předepsané pro vyšší skupinu, konal též práce náležející této vyšší skupině, budiž propočtena podle lhůt platných pro tuto vyšší skupinu.

§ 5.

Důstojníci jmenovaní z gážistů mimo hodnostní třídy v době od 1. ledna 1921 až do 8. června 1922 přeřadí se dnem jmenování do požitků hodnostní třídy podle zásad uvedených v bodu 2. §u 2 tohoto nařízení.

Při pozdějším jmenování důstojníky přeřadí se gážisté mimo hodnostní třídy do požitků hodnostních tříd podle služného dosaženého před jmenováním důstojníky; nekryje-li se toto služné s příslušným schematem důstojnickým, provede se přeřadení do stupně příslušné hodnostní třídy, jehož požitky jsou nejbližší vyšší.

§ 6.

Vrchním strážmistřem, četníkům a četníkům na zkoušku započítá se služba vojenská — počítajíc v to službu presenční — a služba četnická celá bez omezení do postupu. Doba, o kterou byla presenční služba z trestu prodloužena, se nezapočítává.

Započtení a propočtení služební doby bývalým legionářům bude upraveno zvláštním ustanovením.

III.

Jiná státní služba.

§ 7.

1. Pro poměr důstojníků (gážistů hodnostních tříd):

a) Doba ztrávená v civilní státní službě započte se plně, pokud je rovnocenná co do výkonu i vzdělání předepsaného pro dotčenou důstojnickou službu.

b) Jinak započítá se civilní státní služba polovicí do časového postupu.

2. Pro poměr gážistů mimo hodnostní třídy:

Doba ztrávená v civilní státní službě započítá se celá bez omezení, pokud se nejedná o dobu ztrávenou v poměru výpomocného zřízení nebo dělníka ve státní službě zaměstnaného.

Služba ztrávená v poměru výpomocného zřízení započte se do 5 let jednou polovinou, zbytek přes 5 let celý; služba dělníka ve státní službě zaměstnaného se do postupu nezapočítává.

IV.

Mimostátní služba civilní a soukromé zaměstnání.

§ 8.

Veřejná služba a služba jí na roven postavená započítá se plně, pokud je rovnocenná co do výkonu i vzdělání předepsaného pro četnickou službu, o níž jde.

Při řešení otázky, kterou službu jest považovati za veřejnou nebo jí na roven postavenou, postupovati jest podle obdoby § 4 zákona ze dne 23. července 1919, č. 457 Sb. z. a n.

Kromě toho považovati jest za veřejnou službu též soudní praxi, předepsanou advokátním a notářským řádem.

§ 9.

Započítání určitého období služby soukromé nebo soukromého zaměstnání může povolit ministerstvo vnitra, pokud byla tato služba (zaměstnání) konána po dovršení 18. roku věku a byla rovnocenná co do výkonu i vzdělání četnické služby, o níž jde, a to tehdy, je-li podmínkou pro přijetí do četnické služby, plně, jinak jen dvěma třetinami, nejvýše však ve výměře 5 let, a to jen tenkrát, když četnická správa ze soukromé služby těží, t. j. v případech, ve kterých skýtá zvláštní příležitost k nabytí praktických zkušeností v takové míře, že přicházejí pak v četnické službě její správě k dobru.

V.

Všeobecná ustanovení.

§ 10.

Propočítání podle tohoto nařízení provéstí jest u příslušníků četnictva, kteří byli přijati k čs. četnictvu před 1. lednem 1920.

Započtení a propočtení provede se ke dni 1. ledna 1921 (§ 1 prováděného zákona) podle ustanovení tohoto nařízení, platných pro započtení a propočtení ve služebním poměru, v němž dotýčný gážista byl dne 1. ledna 1921 nebo v den dřívějšího přeložení do výslužby, byl-li po 31. prosinci 1919 přeložen na odpočinek (trvalý nebo dočasný).

Příslušníkům četnictva, kteří byli přijati do četnické služby v době od 1. ledna 1920 až do dne účinnosti nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. května 1922, č. 165 Sb. z. a n., tudíž do dne 8. června 1922, započtou se služební doby, které se podle tohoto nařízení na základě §§ 1 a 2 prováděného zákona započítávají v rozsahu a způsobem, kterým se započítávají příslušníkům četnictva před 1. lednem 1920 přijatým.

§ 11.

Započítání a propočítání provéstí jest též u gážistů, kteří dne 1. ledna 1921 dovršili 60 let věku a 35 let služby, i když jsou z tohoto důvodu podle platných ustanovení z postupu vyloučeni.

§ 12.

Započtení provede se vždy k tomu období služebnímu, do něhož doba, jež se má započísti, spadá, nebo jež po této době nejbliže následuje. Při započítání budiž postupováno podle zásady chronologického pořadu jednotlivých služeb.

Příslušníkům četnictva, kteří sloužili za války nebo po státním převratu jako náhradní (výpomocní, asistenční) četníci, ať v zázemí nebo v okupovaných územích, pokud se týče u armády v poli, počítá se doba ztrávená v tomto poměru pro zařazení i postup v požitcích jako četnická služba.

§ 13.

Doby, jež se podle tohoto nařízení započítávají, nemusí bezprostředně po sobě následovati a ani četnické službě bezprostředně předcházeti.

§ 14.

Byl-li příslušník četnictva reaktivován, buď užito stejných ustanovení, která by platila, kdyby dotčený byl býval zůstal v aktivní službě.

Doba výslužby trvalé neb dočasné se nikdy nezapočítává.

§ 15.

Pokud byla táž doba zcela nebo z části již započtena pro postup do vyšších požitků, připočte se doba, jež by podle tohoto nařízení se měla započísti, jen potud, pokud převyšuje dobu již započtenou.

§ 16.

Válečná půlletí, vyplývající z činné služby vojenské a četnické, započítají se podle ustanovení § 7, bodu 2., zákona ze dne 19. března 1920, č. 186 Sb. z. a n.

Válečná půlletí, vyplývající z četnické služby, započítávají se i pro výměru četnického přídatku.

K válečným půlletím, v civilní státní nebo mimostátní službě započteným anebo započítatelným, přihlíží se jen potud, pokud nepřipočítává se za dotýčný kalendářní rok válečné půlletí dle zákonného ustanovení uvedeného v prvním odstavci tohoto paragrafu.

§ 17.

Doby služby vojenské a četnické, pak civilní státní a veřejné služby, jež podle dosavadních platných ustanovení nejsou pro postup do vyšších požitků započítatelné, jsou vyloučeny též ze započítání a propočítání podle tohoto nařízení, pokud toto nařízení nestanoví výslovně jejich započítatelnost (na př. presenční službu).

Doba dovolené s čekáním se nezapočítává.

Období, která pro nepříznivou kvalifikaci nebyla započtena pro postup do vyšších požitků, buďtež započtena, byla-li provedena requalifikace. (§ 6 zákona ze dne 14. března 1920, č. 186 Sb. z. a n.)

VI.

Provedení.

§ 18.

Započtení a propočtení provede úřední místo (velitelství), kterému při provádění tohoto nařízení přísluší poukazovati požitky četnickému gážistovi, nebo které četnickému gážistovi, přeloženému po 31. prosinci 1920 do neaktivity, poukázalo poslední aktivní požitky. Zařazení do požitků nabývá však platnosti teprve po uveřejnění tohoto zařazení v rozkaze o změnách stavu; do této doby se doplatky eventuálně vyplacené považují za zálohu.

Případy, na něž nelze přímo použití předpisů tohoto nařízení, rozhodne ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí.

Článek II.

§ 19.

Při novém neb opětém přijetí do četnické služby po dni 8. června 1922 (§ 10) započítá úřad, který toto přijetí provede, dřívější vojenskou a četnickou službu pro zařazení a postup v počítech takto:

1. Důstojníci a poddůstojníci z povolání (gázisté mimo hodnostní třídy) zařadí se do toho platového stupně, kterého v té době ve vojsku dosáhli, při čemž se jim doba ztrávená v tomto stupni započítá do dalšího postupu.

2. Jiným nově neb opětě přijatým příslušníkům četnictva započítá se při definitivním jmenování vojenská presenční služba, pokud nebyla z trestu prodloužena, a vojenská služba válečná, t. j. služba konaná z důvodu mobilisace, svolání domobrany a částečného neb úplného doplnění na válečný stav, pak eventuelní dřívější služba četnická, plně. Doba zproštění od konání vojenské služby válečné se nezapočítá.

Válečná pololetí připočítají se těm z nich, kteří sloužili od povolání v době válečné (1914—1919) nepřetržitě v činné službě vojenské a měli nárok na připočtení válečných půlletí v dřívějším poměru vojenském, a buď přešli bezprostředně (během 1. měsíce ode dne propuštění) z této do četnické služby anebo se nejdéle do měsíce po propuštění z této nepřetržitě činné služby vojenské ucházeli o přijetí k četnictvu.

3. Bývalým legionářům započte se ještě služba ztrávená v legiích podle ustanovení zákona ze dne 24. července 1919, č. 462 Sb. z. a n., pokud se týče vládního nařízení ze dne 4. března 1920, č. 151 Sb. z. a n.

§ 20.

Započtení určitého období dřívější civilní státní služby, služby veřejné nebo jí na roveň postavené, pak eventuelně soukromého zaměstnání může povolit na odůvodněnou žádost ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí, avšak teprve po definitivním ustanovení (§ 6, odstavec 9., zákona ze dne 19. března 1920, č. 186 Sb. z. a n.).

Článek III.

§ 21.

Toto nařízení nabývá účinnosti, pokud v něm není jinak stanoveno, dnem 1. ledna

1921; jeho provedení ukládá se ministru vnitra.

Udržal v. r.

Černý v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Šrámek v. r.	Staněk v. r.
Dr. Šrobár v. r.	L. Novák v. r.
Habrman v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
A. Novák v. r.	Srba v. r.
Tučný v. r.	Dr. Dérer v. r.
	Dr. Mičura v. r.

317.

**Vyhláška ministra financí
ze dne 2. listopadu 1922,**

kterou se stanoví den, jímž se končí válečný stav podle § 12 nařízení ministerstva financí ze dne 23. dubna 1917, č. 179 ř. z., o výjimečných ustanoveních práva poplatkového z důvodu zvláštních poměrů způsobených válkou.

Podle § 12 nařízení ministerstva financí ze dne 23. dubna 1917, č. 179 ř. z., se stanoví za den, jímž má býti pro používání tohoto nařízení válečný stav pokládán za skončený, 31. říjen 1922.

Dr. Rašín v. r.

318.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 3. listopadu 1922,**

kterým doplňuje se nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., jímž vydávají se předpisy k § 75 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. (zákonu náhradového), ve znění novely ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém.

Na základě § 75 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. (zákonu náhradového), ve znění novely ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., kterým vydávají se předpisy k § 75 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. (zákonu náhradového), ve znění novely ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém, doplňuje se přílohou A, již dovolaává se § 17, odst. 4., č. 1., jmenovaného nařízení, tohoto znění: